

2. ආනන්ද විභෞත

10. 2. 1

ඉච්ඡානඩගලසුත්තං

3759. එකං සමයං හගවා ඉච්ඡානඩගලෙ¹ විහරති ඉච්ඡානඩගල ව්‍යාසණේ. තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොතයි: “ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, තෙමාසං පතිසලලීයිතුං. නලභි කෙනචී උපසඩ්ධමීතඛො අඤ්ඤත්‍ර එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා”ති. ‘එවමහනොන’ති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පටිසුඤ්ඤා නාසසු කොචී හගවතං. උපසඩ්ධමති අඤ්ඤත්‍ර එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා.

අථ ඛො හගවා තස්ස තෙමාසස්ස අවචයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමනොතයි: “සවෙ වො² භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිථියා පටිඤ්ඤාචරිතා එවං පුච්චෙය්‍යං. ‘කතමෙන ආච්චියො විහාරෙන සමණො ගොතමො වස්සාවාසං ඛහුලං විහාසී’ති. එවං පුට්ඨා තුලෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිථියානං පටිඤ්ඤාචරිතානං එවං ඛ්‍යාකරෙය්‍යාථ: ‘ආනාපානසතිසමාධිනා ඛො ආච්චියො, හගවා වස්සාවාසං ඛහුලං විහාසී’ති.

ඉධාහං භික්ඛවෙ, සනො අස්සසාමී, සනො පස්සසාමී. දීසං වා අස්සසනොතා දීසං අස්සසාමීති පචානාමී, දීසං වා පස්සසනොතා දීසං පස්සසාමීති පචානාමී - ටෙප - පටිනිස්සග්ගානුපසයි අස්සයිසසාමීති පචානාමී, පටිනිස්සග්ගානුපසයි පසසයිසසාමීති පචානාමී. යං හි තං භික්ඛවෙ, සමො වදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි ආනාපානසතිසමාධිං සමොවදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි.

යෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ටෙඛො අපඤ්ඤාමානසා අනුඤ්ඤාං යොගකෙඛමං පඤ්ඤාමානා විහරන්ති, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො ඛහුලීකතො ආසවානං ඛයාය සංවහන්ති. යෙ ච ඛො තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහනොතා විණාසවා වුසිතවනොතා කතකරණියා ඔභිතභාරො අනුපපඤ්ඤාපඤ්ඤා පටිකභිණ්හවසංයොජනා සමද්දඤ්ඤාවිමුක්ඛා, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො ඛහුලීකතො දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරාය³ වෙච සංවහන්ති සතිසමපඤ්ඤාය ච. යං හි තං භික්ඛවෙ, සමොවදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි ආනාපානසතිසමාධිං සමොවදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපිති.

1. ඉච්ඡානඩගල - පි 2.
 2. ඛො - මඡසං.
 3. දිට්ඨධම්මසුඛවිභාරාය - පි 2, පි 2.

2. ආනන්දවර්ගය

10. 2. 1

ඉව්ජානධගල සූත්‍රය

3759. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉව්ජානධගලනුවර සමීපයෙහි ඉව්ජානධගලවනලැහැබෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මම තෙමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙම වෙමි”යි. එසේ ය වහන්සැ යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණ.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ තෙමස අයාමෙන් විවේකයෙන් නැඟිසිටි සේක් භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැජ්ජේ: “ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්හු ඇතුළුව ස කවර විහරණයෙකින් යුතුව බහුල කොට වුසූ දැ”යි මෙසේ තොප පුළුස්සානු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුස්සා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ට “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආනාපාතසතිසමාධියෙන් යුතුව ඇතුළුව ස බහුල කොට වුසූ සේකැ”යි මෙසේ පවසන්නහු ය.

මහණෙනි, මෙහි මම සිහි ඇතියෙමි ආශ්වාස කරමි. සිහි ඇතියෙමි ප්‍රශ්වාස කරමි. දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ආශ්වාස කරමි යි දනිමි දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කරමි යි දනිමි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් අරියච්ඡාර ය යි දු චුක්ච්ඡාර ය යි දු තථාගතච්ඡාර ය යි දු ඒ යමකට කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපාතසතිසමාධියට අරියච්ඡාර ය යි දු චුක්ච්ඡාර ය යි දු තථාගතච්ඡාර ය යි දු කියන්නේ ය.

මහණෙනි, යම් ඒ මහණ කෙනෙක් ජෛක්ෂ්‍ය වූවාහු නො පැමිණි රහත් බැව් ඇත්තාහු අනුභව රහත් බව පනන්නාහු වෙසෙද් ද, ආනාපාතසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා කරන ලද්දේ ඔවුන්ගේ ආසුචක්ෂය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ඝෟස කළ ආසුච ඇති වැස නිම වූ බැසර ඇති කළ සිවුමග කටයුතු ඇති බහා නැඹු බර ඇති පිළිවෙලින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති ගෙවූ භවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් මහණහු වෙද්ද, ආනාපාතසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා කරන ලද්දේ ඔවුන්ට දිට්‍රදුමියෙහි සුවච්ඡාරණ පිණිසත් සිහි-නුවණ පිණිසත් පවතී. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් අරියච්ඡාර ය යි දු චුක්ච්ඡාර ය යි දු තථාගත ච්ඡාර ය යි දු ඒ යමකට කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපාතසතිසමාධියට අරියච්ඡාර ය යි දු චුක්ච්ඡාර ය යි දු තථාගතච්ඡාර ය යි දු කියන්නේ යි.